29/12/2020

Μνήμη των Αγίων Νηπίων των υπό του Ηρώδου αναιρεθέντων

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων Νηπίων των υπό του Ηρώδου αναιρεθέντων καθώς και του οσίου Μαρκέλλου.

Ο βασιλιάς Ηρώδης, μόλις αντιλήφθηκε ότι οι Μάγοι από την Περσία δεν επέστρεψαν να τον ενημερώσουν, αλλά έφυγαν «δι' άλλης οδού», θύμωσε τόσο πολύ, ώστε διέταξε τη σφαγή των Μαρτύρων Νηπίων από την περιοχή της Βηθλεέμ, στην προσπάθειά του να εξοντώσει το νεογέννητο Χριστό, που, όπως πίστευε, προοριζόταν για βασιλιάς των Ισραηλιτών.

Γράφει ο Συναξαριστής: «Εις μάτην εκοπίασεν ο παράφρων, μη ειδώς ότι βουλήν Θεού άνθρωπος εμποδίσαι ου δύναται. Όθεν εκείνοις προεξένισεν Βασιλείαν Ουρανών, εαυτού δε κόλασιν αιώνιον».

Η Εκκλησία, έχοντας υπόψη αφ' ενός ότι αυτά τα βρέφη έφυγαν από τη ζωή άδικα

και σε μια αθώα ηλικία, και αφ’ ετέρου ότι ο Θεός είναι Θεός αγάπης και γνωρίζει τον καθένα μας ακόμη και πριν από τη γέννησή του, τα έχει κατατάξει στον κατάλογο των Μαρτύρων της Εκκλησίας. Κάποιοι, ωστόσο, από άγνοια κινούμενοι, στέκονται με απορία, θεωρώντας το Θεό υπαίτιο της σφαγής, από την οποία διασώθηκε το Θείο Βρέφος.

Όσοι απασχολούν τη διάνοιά τους με αυτό το γεγονός, δεν πρέπει να αγνοούν ότι τη σφαγή τη διέταξε με θυμό ο Ηρώδης, και όχι ο Θεός. Ακόμη, κίνητρό της πράξης αυτής ήταν η κακία, η φιλοδοξία και ο εγωισμός του βασιλιά και όχι η επιθυμία για σωτηρία του Θεανθρώπου Χριστού. Εξάλλου, η απώλεια της ζωής σε οποιαδήποτε φάση της είναι κάτι το θλιβερό, διότι ο άνθρωπος γεννήθηκε για τη ζωή και όχι για το θάνατο.

Ας μην λησμονούμε ότι αυτό που, εν τέλει, έχει αξία δεν είναι το πόσο χρονικό διάστημα ζει ο άνθρωπος αλλά το αν κατορθώνει να γίνει κληρονόμος της αιωνιότητας από την παρούσα ζωή. Κάτι που με βεβαιότητα έχουν κατορθώσει τα σφαγιασθέντα νήπια, τη μνήμη των οποίων τιμούμε σήμερα, καθώς και όλοι εκείνοι που επαγρυπνούν πνευματικά και αγωνίζονται ταπεινά.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου